

Števil
1.

DOLGOČASEN LIST.

za
lahone, nemškutarje, magjarone
i druge nerodne ljudi.Tečaj
II.

Strele udri iz višine, izdajalec domovine!

Jurij s pušo zabavlja vsako drugo in zadnjo soboto
v mesecu — kadar ga ne konfiscira policija — pa
saj imamo tiskovno svobodo!Jurij s pušo velja veliko, pa ga pošiljamo in pro-
dajamo le za malo denarja. — Za celo leto velja
3 gl., za polu leta 1 gl. 50.Naročnino sprejema lastnik, izdatelj in
odgovorni urednik:**IVAN DOLINAR**

Tisk C. Amati-ja stnov.

Pisma, rokopisi in novci, naj se pošiljajo na ured-
ništvo in upravnstvo: Via Ferriera, broj 323.Oglašje sprejemajo in objavljajo po pogodbi ali
dogovoru.**JURIJ****VOŠČI K NOVEMU LETU**Jurij s pušo v novem letu
Danes prvokrat zletim,
Vsem prijet' ljem po svetu:
Sreče blagostno želim.Vam Tržaskim bratom vošim
Šol slovenskih zadobit, —
Vam Slovincem na Koroškem
Pa pravice priborit'.Vam rojakom tam v Ljubljani
Voščim več edinosti;
„Narodni-tud'-dom“ naj zdrami
Letos se k resničnosti.Vam v Gorici, v Štajru doli
Letos naj po sreči gre:
Pri volitvah, da izvoli
Ljudstvo naročne možč.Vrlim vsem Slovincem skupaj
Voščim: da bi zvesti vsi
Še ostali rodu; tukaj
Doživeli boljših dni.Še Slovincem vsim zaspanim
Voščim jaz moj „Koledar“,Da jih vsaj iz spanja zdramim,
Da za narod njim bo mar.Judežem pa vsem veselo
Voščim danes zadnjo pot;
Naj v deveto bi deželo
Vrag jih nesel vse od tod.Slednjič naj še sam seb' vošim
Stotisuč naročnikov. —
Bog mi daj, zato še prosim
Vrlih več pisateljev.Glavo novo s'cer zdaj nosim,
Al' srce je prejšnje še.
Vas prijatelje pa prosim:
„Zvesti mi ostanite!“**Kako Koroško deželo ponemčiti hočejo**1. Predstavlja staro basen o lesici in
ježu, kako se je ta pri lesici vgnedil in
njega zarod: zakon je za vsacega enak.2. Zlat narodni izrek Nemcev na Ko-
roškem: v solah moramo začeti!3. Kapuški učitelj z svojo lulo se je
izrazil pri nekej priliki: V pedesetih letih
bo Koroška vsa ponemčena.4. Koroški Slovinci nimajo pravico ob-
stoja. Tako je nekoč rekel nek pranemški g.
slov. narodnjaku v obraz. Kakor niso limone
za naše obnebe tako i ni „Existenzberichti-
gung“ za Slovence. Pravica, pravica, kele
si Perikles?5. Nemški *sulferein*, naj se povsodi
razširja, le pridno pobirajmo denar; tako
znajo notar Čebulj, Taurer Minhner in drugi.6. Nek doktorček izrazil je se v dežel.
zboru: Slovincem se mora odvzeti duševni
živež to je: *Mohorjeva družba*. V Škofjejluki na
Gorenjskem namerjavajo podariti možiceljno
dobro pečeno smojko (sladko repo).7. Naj se napravijo povsodi nemški
kažipot in napisi; kakor: Na vrhu *Obirja* naj
se postavi kolec z napisom: Todi drži most
do Adrije.*8. Le *nemško!* Tako naročajo šulinšpek-

* Ako vas ne bo zeblo!

torji, naj bo v šoli in vradu; Dravo bom iz-
metal iz struge, ter spral vsa slovenska
krajna imena. Ako pa to ne bom mogel iz-
vršiti, pobarvamo z nemško barvo *Goldweiss-*
roth. —9. *Gorotan* vse to zazrši, moli petpedi
oholim nemškim pionirjem ter se zakrohota:
Gorotan bo vender ostal slovenski, to pričajo
imena gor in krajev, katera ostanejo na veke
— in Drava bo tekla po istej strugi, ko prej
— in v tistej barvi: a se ne bo navzela
nemških barv. *Nemški Mihel* boš imel še
dolgo kito in čofek ter izrabil svoje peró v
židorskih listih!!

JURIJ,

Naznanilo

Prosimo one gospode naročnike, kateri imajo še nekoliko naročnine poravnati, da to nemudoma store, da zamoremo spravili knjige v red.

Zaiedno pa se priporoči Jurij vsem starim naročnikom, da ponove svojo naročnino — ker se bode le toliko listov tiskalo, kolikor bo naročnikov. Jurij se prijazno obrača do vseh naročnikov, da mu vsak dobi še po enega naročnika, potem bo njegova armada zrastle tako, da bo lahko prinašal bilke v lepih slikah, katere rišejo slovenski umetniki po raznih krajih.

Prvo številko smo poslali mnogim rodoljubom na ogled; kdor jo obdrži, zapisali ga bomo Jurijevim naročnikom. Kdor se ne misli naročiti, prosimo, da jo vrne, in sicer — ko jo je prebral, ker kasneje ne bomo na take ozir jemali. Kdor Jurija ne dobi, naj nemudoma reklamuje; vsaj reklamacije so **poštne proste**, le zapečatenne ne smejo biti. Na zunanjej strani pa morajo imeti zapisano besedo: „**Reklamacija**“.

„**Jurijev koledar**“ se **razpošilja**.

Upr. in ur. **JURIJA**

Prihodnja številka izide 24. januarja.

Celjani na lovu

Pri svetem Jožefu pred „žegnom“
So se zbirali Celjani;
Govoreč, da imajo „jago“
S prismojénimi možgani.

Ko se v cerkvi zvon začuje
Pade s puške močen strel,
Palos je za zajcem vstrelil
Pa ga revše nij zadel.

Ko je drugi lovec videl,
Da uhaja zajec čil,
Je kot furija iz pekla
Se za zajcem zapodil.

Glazen krik na to udari
Vsa nemškutarska druhal;
Čudi hrabrosti se lovca
Oj! secundus Hanibal!

Zajc pa je bolj bistre glave
Kakor Nimrod - velemož,
Ki ima pamet pod komolcem,
Hlače pa iz pasjih kož.

V goščo se zarije temno,
Lovca hoče biti strah
Sam ne upa se za zajcem:
Le z daljine gleda plah.

Dolgo strahom gleda zajca
Zajc pa njega brez strahu
Slednjič vzame pot pod noge
Ter pobriše je domu.

Ko je v cerkvi zadnji „žegen“
Vrne Celjska se svojat,
Tje v nemčurko svoje mesto
Pod odejo toplo spat.

Bizmark v Trstu

Nekaj časa sem kroži po Trstu nek duh s tremi žebli v glavi. Vsi časniki popisujejo o pošasti, ter svarijo pred prikaznijo — ali pa o prikazni dobro pišejo. Da ta duh bolje vse zapazi, nataknil si je na nos naočnike, ter ima tako bister pogled, da irredenta kriči pred tem in se zviža v prahu, liki po-teptani črv.

Obiskal je razne urade in redakcije vseh barv, da se osvedoči. Tudi v Jurijevo redakcijo je prišel, da vidi koledar, če je za *prestopno* leto ali ne. „Veš Jurij — je djal — ti se mene tako ne bojiš, ker imaš puško — po teh besedah mu poda roko — ali tam oni, kazaje proti jugu, učil jih bom „Monfrino“,* da me bodo poznali.“ — Zdaj se poslovi in odplava po zraku v nemški Elizijum. Od tega časa se irredenta ne upa več na ulico o mraku, le Slovenci i Nemci se nahajajo po ulicah prepevaje prvi: *Naprej zastava slave!* in drugi: *Die Wacht am Rhein*.

* „Monfrina“ je italijanski ples. Jurij.

Nauk:

Oj Celjani vi mogočni
Zajcem dajte prosto pot,
V Celji polno je lesjakov
Vsaki kraj in vsaki kot.

Tom lovite jih po želji,
Če na struno ali past:
Kmečke zajce pa pustite
Saj za vas ni taka mast.

Vinskimol.

Kdaj bodo Slovenci dosegli popolno enakopravnost?

Slovenci ne bodo prej dosegli ravnopravnosti, dokler se ne izpolnijo naslednje reči:

1. Kdar bodo vsi Slovenci spet složni in edini;
2. Kdar bo zidan „Narodni dom“;
3. Kdar bo zidana dolenjska železnica;
4. Kdar bo imela vsaka vas svoj posebni časnik;
5. Kdar bo v „Edinosti“ končan članek „narodnost in država“;
6. Kdar bodo krave po grošu;
7. Kdar bo na Vrhniki vseučilišče;
8. Kdar bo posušeno ljubljansko močvirje;
9. Kdar se bo v Ljubljani pivo tako po ceni točilo, kakor v Monakovem;
10. Kdar pri „avstrijskem Lloyd“ ne bo več nobenega juda;
11. Kdar bodo v Ljubljani vsi napisi slovenski;
12. Kdar se v Ljubljani osnuje slovenska hranilnica in slovensko šolsko društvo;
13. Kdar se bo Dežman zapisal v ljubljansko čitalnico in dr. Vošnjak v nemški šulferajn;
14. Kdar bo „Jur“ vsak dan izhajal;
15. Kdar pride Antikrist;
16. Na sodnji dan popoldne.

„Jurij s pušo“ — onkraj Gabrka

Na Štefanovo napibno sem balon in smuk! ko coprnica na metli, čez Opčine in dalje. Onkraj Gabrka, trčim ob stari Senožeški grad in ko si pomagam naprej, pal sem na Mašičevo hišo, ravno v dimnik in priletel v kuhinjo. Ho — la! Jurij! po kakem potu si pa prišel? me praša smehljajoč krčmar Mašič. Pečenka me je potegnila na se, odgovoril sem, kakor na komando, bilo je

precej polno gospodov okrog mene. No, kaj te ni še Kovač pozobal? prašal me je nek vitek gospod; si le prinesel puško seboj, praša me drugi; komaj sem utegol vsem odgovoriti, krčmar pa je mej tem odmaševal botilje, kakor bi bil žeblje roval. Pij Jurij, in odloži puško, oglasi se zopet Senožimož, katerega pa je bilo videti in slišati, stresel me je prav pošteno za roko. Ko sem se okrepal, šel sem si ogledati Senožeče pri luninem svitu. Tam nek, donela je iz okna pesmica tako ljubeznjivo, da sem takoj spoznal, da prihaja iz zaljubljenih ust. Ida, Ida, ti si moja! — I, da, nū da, sem ponavljal tudi jaz — pa komaj se čnje druga kitica: Rad te imam, pod pazuhno primem — nā sprehod peljam. Da, kej pej, saj to mora biti, si mislim. Pa zopet, done mili glasovi: K oknu te peljem — ti lasce kampljam. — No to je pa uže cela fabrika skup, si mislim, še sem čul nekoliko kitice, pa so me vježile, ker so bile — opolzle.

Kaj poslušaj Juri? praša me nek mož, i nū pesmico, tu gori je, onega — one — gospod, — kaj se brigam jaz! mu rečem, kdo da je, pa sem se izmuznil proč, pustite zakonske ljudi pri miru, nečem! na kar je omolknilo vse. „Steinfelder Bierhalle“, kaj vraga vidim, pa komaj stopim par korakov dalje zopet drugo „Bierhalle“; no! si mislim, tu pa ni drugzega ko samo „Bierhalle“ pa vsaj nisem na Nemškem. Pa ko sem čul prepevati domače fante, prepričan sem se, da sem v Senožečah. Luna pa se je za stari grad skrila, misleč, da ne bom vidil toliko „Bierhall“.

Ko sem si vse ogledal, prišel sem zopet k M. zdaj sem pa šel od zgorej. Stopivši v dvorane, ki so pa bile nenavadno razsvitljene, zapazi me takoj predsednik Čitalnice, kaj pa ti tukaj, pa vsaj pa vsaj nemaš basane puške? odloži, odloži, da se ne sproži, pravi, ter me pomeša mej goste. Tombola se prične, reče zdaj, jaz sem jo uže enkrat skozi dimnik naredil, rečem, ta pa mi pomoli toliko tablie, da sem številke z očmi in ušesi gledal, pa še nisem nič dobil, ker mi je manjkala št. 91. Tu imaš cikorijo, reče mi nekdo, ko se okolo ozrem, sem se ga skoraj vstrašil, kajti ta me je včasih v šoli z leskovim oljem mazal, pa ker sem imel pušo se ga nisem celo več bal.

Dobro, si mislim, gotovo je iz Makaronerjeve fabrike zato pa snujejo v Trstu društvo cikorija; Gustinčič pri Gandričih jo bo pa rad jedel. Čakal sem še, da bom botilje dobil, pa je šmentana številka 91, zopet na dnu ostala. Zdaj mi je pa uže zadosti, si mislim, ko pa izvem, da je tombola za narodni dom, pozabil sem vse in še vesel sem bil, posebno pa ko sem slišal, da je podaril stari moj prijatelj Virgo iz Gorice 15 gl. vsi smo mu živijo! klicali, jaz pa še na telefon, v Gorico, ker telegraf ni v Senožečah, ker nekteri nečejo, rekoč, da se premalo izve. No sem si mislil, pa polža v Višnjigori kupite, da bo štafete prenašal. Čas je hitro tekel, ker je gospod Dalpotič tako milo na citrah igral, treba je bilo iti k počitku.

Drugi dan, obesim puško čez ramo ter se

napotim v pivovarno, kder sta me uže Rieter in Holt čakala, ter mi skazala vse; nazadnje pa priponudila toliko piva, da sem skoraj kosilo zamudil pa, ko me je spremljal krepki Korošec v grad, gostila sva se in pila. Zdaj nekdo pride, ter mi pove, da mi pri Perhavec balon popravljajo, takoj se napotim tje in res, vsi smo imeli dosti opravila, da smo ga vredili. G. Perhavec je kar nosil, kar je treba bilo, Valpotič se je branil sodelovati; g. Zelen je pa marsikteri dober „štih“ naredil, Sečnimož nam je „korajžo“ dajal, g. Kuratel pa je pomagal, da je bil balon v pravem času pripravljen, Lubnikov Gašpar je pa imel nalogo, da je bila mašina pripravna za odhod. Para je kazala 25 stopinj R., ko se visoko dvignem nad Gabrkom, srečno! na svidenje! donelo je za mano, ko sem se proti mojej tržaški residenci pomikal.

Zopet mi je v balonu prišla na misel pesmica: Saj veš Ida, da rad te imam, se za to obnašam — — — — — Tresk! bntim v magistrat! dobro, da sta me Mihec in Jakec na zvoniku vjela, če ne — nevem, kako bi bilo!

ZALJUBLJENEC

Glej dragi bralec ljubeznivi,
Kako so obrazi zanimivi:
Oba se lepo smejeta

Se v ljubezni grejeta;
Če obrneš list na drugo stran:
Vidiš, kaj da je zakonski stan.

POBOČENI

Miha in Jaka si dajeta uganjke

Miha: Kteri Slovenci so najbolj pogumni?

Jaka: Notranjci, ker so še *postojni* razdrli (nemškutarsko) gnjezdo.

Jaka: Ktera krepost je Slovincem najbolj potrebna?

Miha: Potrpežljivost.

Miha: Zakaj imajo nekteri trgovci tako radi nemške napise?

Jaka: Ker Slovenci tudi brez napisa vejo, kje se prodaja *slabo* blago.

Jaka: Ktere živali bodo na sodnji dan za nemškutarje prosile?

Miha: Ribe, ki jih še o petkih pustijo pri miru.

Miha: V katerem mestu na Kranjskem ni nobenega nemškutarja?

Jaka: V Kočevji, ker so vsi Nemci.

Jaka: Ktera zvezda je nemškutarjem najljubši?

Miha: Ljubljanska „Zvezda“, ker se tam večidel nemško govori.

Miha: Kaj si Sava misli, kdar Ljubljana prav motna in kalna k njej priteče?

Jaka: Ona si misli: „Pa že spet v Ljubljani po *časnikih* perejo umazano perilo!“

Jaka: Kako se imenuje nemškutar, če si lasé odstriže?

Miha: Potem se imenuje „nemčur“.

Miha: Kakih nemškutarjev je „Jur s pušo“ najbolj vesel?

Jaka: Takih, ki čez njega zabavljajo; kajti če Slovenci to slišijo, se nalašč naročijo na „Jurja“, da bi nemškutarje dražili, in tako dobi „Jur“ zmirom več naročnikov.

Jaka: Ktere naročnike ima „Jur“ najrajši?

Miha: Tiste, ki ob novem letu za celo leto naprej plačajo.

V KAVARNI

Gospod. Čuj ti, ki si moder kot Salomon povej mi, kakšen razloček je mej zakonom in teško ječo?

Frahterček. To ni vredno glažek slivovice, da povem, to morauže vsak znati.

Gospod: I - nu povej, potem pa plačam kar polu litra.

Frahterček. Stvar je jasna, ko beli dan teška ječa je začasna ali pa na življenje; zakon je pa do smrti: da se človek pokori.

Čudne sanje

Nekemu odborniku „Delavskega podpornega društva“ se je sanjalo da ima Jurij za društvo neko svoto denara. Primož Puhla-glava in dva enaka tovariša, napotijo se v teh sanjah v Jurijevo rezidenco, kamor so vsi spehani prileteli, v najhujej strasti ter za to svoto napadili prav ostro ubozega Jurija. Jurij bi bil zgrabil za puško, opazil je, da spijo in, da jih mesec okoli nosi v sanjah; torej je gledal jih mirno zbaditi, toda ves njega trud je bil zastoj. Jurij videč, da jih ima mesec v svojej vlasti, kaj pa hoče storiti, da se spomne po kaj so prišli k Juriju in kdaj so bili v njegovej rezidenci; posegnil je v omaro, kder se nahajajo razni redi, ter jih obdaril za njih velik trud, tako le: Primožu Puhlaglava in vodju deputacije itd. podaril je Jurij red oslovske glave

ali red Balaamovega tovariša.

Spremljevalcem in sicer prvemu adjutantu še neve ktereга krila, Peliconu *bistre pameti* itd. red kozlove glave.

Drugemu spremljevalcu *Cerkveniku*, katerega je težko spoznati, če budi ali spi, ali se le tako drži, kaj bi mu Jurij nek podaril? Vsi ne morejo biti enako obdarovani, no naj toraj blagovoli

v spremeno sprejeti, si misli Jurij, ter mu podari zelo razširjeni red *puhle repe*.

Odšli so obdarovani z redovi; če so se uže zbudili, to Jurij še danes ne ve. Ali svota, ktero je Jurij prejel in tudi društvu oddal, ta svota dem ni bila „Delavskega podpornega društva“, pač pa „Tržaškega podpornega društva“.

Ljubi Primož publi glava:

Ti le kimaš brezi prava,
Za tabo šla sta Crkvenik, Pelicon
Kot, da vas tropa besnih norcev gron'
Drugi pot, pa preje pomisli
Predno bodeš kaj začel,
Če ne obraz ti bode kisli:
Boš še lepši red ujel.

Smešnice

Kako je to, da je danes vaš mož slabši od včeraj — prašal je zdravnik kmetico — kaj mu niste dali kurje juhe? — O, da! reče žena, pa ni jo hotel piti. — Kako ste mu jo pa naredila? — I, nu! po navadi; malo zelenjave, malo ovsu, malo otrobi in vode, pa sem zmešala, kakor napravljam kuram, kadar imajo pišče a.

Nek učitelj je razlagal svojim učencem sveto pismo, in uprav dogodek, kako je mati Mojzesa v košku, ki je bil se smolo namazan, položila v reko Nil. Ko je po razlaganju prašal necega učenca, zakaj da je to mati storila, rekel je, da zato, ker ni hotela, da bi mu kože stavili!

Ko je v Trstu v gledališču močan Italijan Bortoletti svojo moč izkazoval, prašal je B. tovariša T., ki je aprav iz gledališča v gostilno prišel: je li močan Bortoletti? Če je močan, odgovori T.: nocoj je še nekaj pokazal, kar se je vse čudilo. B. kaj pa? T. Prjel se je za prsa in dvignol dva čevlja visoko.

LISTNICA UREDNIŠTVA IN UPRAVNIŠTVA

Naši č. čit. naj nam ne zamerijo, da so nam krajna imena slabo izpala, na prvej podobi predstavljajočej „Gorotan.“ V Trstu ni narodnih umotnikov, italijani ne vedo ni pišče slovenskega, a vrhutega so nam še sovražniki. — Tem je malo mari za korektno delo — osobito slovensko, njim je le evenk: res sine qua non.

G. A. F. v Ribnici. Jurijeva armada ima sleherno leto svoj *avancement* na njega god; do tačas potrpite! postali boste ta višji ter nosili bojo za klobukom. — G. I. K. v Ko. Lepa hvala! Ko bi vsak tako knjaževu plačal naročnino Jurij bi lahko izhajal po dvakrat na teden. — Č. Naročniki na Jurija s pušo: Egidi Tunel. Da bi se Jurij tiskal v obliki, kakor je Sl. Gospodar, težavno je; kajti nektere slike, ki so lepega dela ne bi imele dovolj prostora. — Vsakako se da lahko vezati v knjigo; da ste nam zdravi!

GOVOR.

fiškuša g. Batinoviča kod banketa prigodom zaključka stare godine 1884.

Gospodo!

Svaka treča ide stola ravnatelj. Gospodin predgovornik, moj prijatelj, vrlo je liepo i duhovito rekao: „ili s kamenom po loncu ili po loncu s kamenom, kamenu svakako dobro.“ To isto i ja kažem. Nu to ću ja potvrditi jednom drugom našom rečenicom, naime: „ili s bičem po truhu ili po truhu s bičem, truhu svakako dobro — nije. Gospodinu Biču (gospodo, sada ozbiljno govorim) nazdravljeno je bilo već više puta, pače i od same opozicije. Nu gospodo, ozbiljno mu bilo tek dva puta nazdravljeno, a po treći put ću mu evo sada ja.

Gospodo moja, tko se Vas ne sjeća one dobe kada divnu Italiju, našu saveznicu, posjetiše silni Huni, a na čelu sa svesilnim gospodinom Bičom, (medju nama govoreći, to je bilo Atila, bič božji).

Gospodo moja, tko se Vas ne sjeća one tužne i nesretne dobe, kada su gosp: Biču oduzeli vlast, iztjerali ga iz škole, pače i iz vojske, te ga bacili u penziju.

Moja gospodo, ono uzdisanje, ono urlikanje našega naroda za gosp. Bičom, kad ga penzioniraše, ne imam tinte da Vam opišem. Nu gospodo, premda već tomu davno što ga penzioniraše, on vuče plaću tek ove dvie zadnje godine. Pa kakovu plaću?

Gospodo moja, vama je svima vrlo dobro poznato, da su baš posredovanjem *Biča* mnogi ljudi postali generalima, učenjacima i profesorima, dapače i školnicima. I za to dobro po covječanstvo gospodo, plaća mu je takova, da je to sprdnja, skrajna nezahvalnost.

Moja gospodo, sudbina gosp. *Biča* u srce me dira. Prije nego ga nazdravim, te zaključim i drugaricu mu pridielim, izjavljujem sljedeće: „ja ću gosp. *Biču* iz moje privatne škatulje slati u Zagreb a da ne budem više ni pošte ni listonoše plaćao:

Za cjeleu godinu 1300 pol novčića ili u austrij. magiar. novcu 6 for. 50 novč.

Za pol godine 650 pol novčića ili u austrij. magiar. novcu 3 for. 25 novč.

Za četvrt godine 330 pol novčića ili u austrij. magiar. novcu 1 for. 65 novč.

Gospodo moja, to ću ja učiniti, a nadam se da ćete se i Vi svi za mnom povesti, koji niste iz Zagreba.

Gospodo moja, ako Vi taj moj predlog primitel što se nadam da hoćete, (sa svih strana hoćemo, hoćemo!) tada budite uvjereni, da će se gosp. *Bič* buduće godine cifrastije odievati, te će biti na čast ne samo nama nego i celom našem narodu. U povoljnom materijalnom položaju bit će on i deblji i razgovorniji i šaljiviji, te ćemo, kada budemo s njim u društvu, pucati od smieha.

Moja gospodo, spomenuti mi je još i to, da će gosp. *Bič* primati i odvrćati vizite 1. i 15. svakoga mjeseca. On stanuje, kako vam je poznato na: Jelačićevom trgu broj 4. Gdje Vi stanujete, izvolite mu točno kazati, da Vas bude mogao naći.

Gospodo moja, time zaključujem naozdravljajući gosp. *Biča* po treći put, te velim: Bog ga poživi buduće godine 1885. ljepšega, zdravijega i veselijega nego do sada. A da sam ne živi na tom čalarnom svijetu, Bog ga poživi sa krasnom i bogatom, nama svima samo iz vidjenja, poznatom — Bankom Hiljadarkovičkom.

SLOVAN

je najlepší slovenski list v Ljubljani. Krasna letošnja številka ima lepe podobe: Knezoškof Pogačar, Rojstvo Kristusovo, slika al fresco v novi stolni crkvi djakovski, Slap Savice, dve šaljivi podobici. Pisava je odlična, politika jedro slovenska. List izhaja 1. in 15. dan vsakega meseca in stane za četrt leta 1 gld. 15 kr. Slovenci, ne bode žal nobenemu, kdor se naroči na ta izvrstni list. Sedaj je v pravem tiru.

XXXXXXXXXXXXXXXXXX

Filijalka v Trstu c. kr. priv.

avstrijs. kredit-zavoda

za trgovino in obrt.

Novci za vplačila

v bankah pri

- 4-dnevni odkaz 3 1/2%
- 8-dnevni odkaz 3 1/2%
- 30-dnevni odkaz 3 3/4%

v napoleondorih pri

- 30-dnevni odkaz 3%
- 3-mesečni odkaz 3 1/2%
- 6-mesečni odkaz 3 1/4%

Okrožni otdel

v bankah 2 1/2% kamate na vsako vsoto, a v napoleondorih brez kamat.

Napotnice za Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Tropavo, Levov in Reko. Nadalje Zagreb, Arad, Graec, Hermanstadt, Inomost, Celovec, Ljubljano, Salzburg brez troškov.

Kupnja in prodaja diviz, efekto, tako vnovčenje kuponov pri 1/8% provizijona.

Provizija na Warrante, uveti na sporazumljenje pri otvorenju kredita v Londonu ali Parizu 1/4% provizije za 3 mesece.

Na efekte 6% letnih kamato do zneska od f. 1000; za večje vsote glasom posebnega sporazumljenja.

V TRSTU, 1. oktobra 1884.

XXXXXXXXXXXXXXXXXX

JURIJ S PUŠO

je izdal za leto 1885. svoj šaljivi **Koledar** z obilo ilustrovanimi humoreskami in drugim šaljivim berilom.

Cena mu je majhna, le 55 soldov z vračunjeno poštnino.

Znesek naj se pošlje naravnost na uredništvo „Jurija s pušo“:

Via Ferriera broj 323, v Trstu.

Negozio vestiti fatti - Corso N. 10
„A la Ville de Milan“

Soprabiti in colori moderni	f. 12, 14, 18 sino	45
Vestiti fantasia	16, 18, 20	55
Vestiti neri da Salone	32, 36, 45	75
Capotti neri da Salone	20, 25, 30	55
Paletot d'inverno	16, 20, 30	70
Calzoni neri da Salone	6, 10, 14	16
Calzoni grevi	5, 8, 14	20

Ordinazioni per vestiti fini di lusso e galanteria si eseguono prontamente

Svoji k svojim!

Podpisani naznanja p. n. občinstvu, da je prevzel gostilno

„All' ELEFANTE“

(K Slonu)

na trgu „Dogana“.

Na razpolago ima dobra vina in pivo po primernej ceni; kuhinja je izborna; postrežba točna.

Nadja se obilnega pohajanja, osobito od Slovencev

I. Maver

Agencija za posredovanje služeb in stanovanj

E. GEROMINI-JA

priskrbuje službe vsake vrste v Avstriji in inozemstvu. Kupuje in prodaja hiše pod najvgodnejimi pogodbami.

Piazza Ponterosso 2, I. n.

F. Raffaelli

kajigotžec na borznem trgu pred fontano, priporoča svojo zalogo slovenskemu občinstvu. Pri njem se dobivajo vsakovrstne slovenske knjige. Vsako naročilo na deželi se točno izvrši. Tukaj se tudi dobiva „Slavia Italiana“. Zvezek gl. 1.20.

P. n. občinstvu naznanjam, da sem prevzela uže znano

Trattoria Adelsberg

nasproti kavane Bott.

Preskrbljena je dobrim pivom in vinom, kakor tudi z ukusno kuhinjo. Postrežba je vsigdar točna. Priporoči se vsem prejšnjim gostom z odličnim spoštovanjem gostilničarica

pivarne „ADELSBERG“.

Na Greti

v hiši Bonomo, 19. m. m. je podpisani prevzel tamošnjo pekarijo. P. n. okoličanom in drugim Slovincem se priporoči za obila naročila, za domačo peko itd. Za dobro in ceno delo zagotavlja vsaki čas

Karol Gruden, gospodar in pek.

Josip Sirk ima na prodaj v svojem magazinu vsake vrste sadja najboljših plemen. Priporoča svojo zalogo p. n. občinstvu, ter prevzema pošiljatve na deželo, katere se točno in po nizkej ceni izvrše. Naslov: Androna Gusion, st. 2 Trst.

EVG. DOLINAR

v Trstu,

Via Ferriera br. 323,

pisarna:

Via Cecilia broj 4 I. nadstr.

Trgovec in zastopnik prvih zunanjih trgovskih hiš,

priporoči se vsem rodoljubom, zagotavlja dobro, točno in vestno postrežbo. Sprejema domače in druge pridelke v varstvo („komisijo“), katere prodaja po najboljših cenah proti malej proviziji. Sprejema nadalje v svojo zalogo vsakovrstno blago brezplačno do 5000 klgr. Za večjo množino po pogodbi.

Velika zaloga holandskih slanikov (arnikov) okajenih in osoljenih prve vrste, katerih se razpošlje vsaka množina po najnižej ceni.

Razpošiljatev vsakovrstnega blaga na vse kraje sveta.

XXXXXXXXXXXXXXXXXX

V PEKARIJI

JOSIPA SELEŠA

na Acquadotto p. d. „Na roljih“.

dobiva se vsak dan in vsako drugo uro svež (frišen) kruh. Sprejemajo se naročila vsakovrstnih finih pekarij za „ohceti“, sladkarije itd.